

Κόμμα διαμαρτυρίας παραμένει ο ΣΥΡΙΖΑ !

Σε όλες ανεξαιρέτως τις δημοσκοπήσεις βλέπουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ παραμένει δεύτερος και ακόμα περισσότερο τώρα που αρχίζει να ξεπερνιέται χρονικά το συναισθηματικό σοκ των Τεμπών που έβλαψε τη Ν.Δ.

Γιατί συμβαίνει αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να υπερκεράσει μια κακή κυβέρνηση της Ν.Δ. και γιατί το ζητούμενο στις εκλογές είναι πλέον η τελική διαφορά της ήττας του ;

Κατά πρώτον πιστεύουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ παραμένει ένα κόμμα διαμαρτυρίας χωρίς ιδιαίτερες προτάσεις για τα σοβαρά ζητήματα το οποίο αυτό που κυρίως κάνει είναι να χτυπάει τα κάποια-και όχι όλα-κακώς κείμενα της συγκεκριμένης κυβέρνησης και της χώρας γενικά.

Άραγε τι ακριβώς έχει να μας προτείνει για τα σοβαρά ζητήματα της χώρας το κόμμα του κυρίου Τσίπρα πέρα από κούφια συνθήματα περί δικαιοσύνης, διαφθοράς, δημοκρατίας ή κατά του φιλελευθερισμού και σε τι είναι καλύτερος από τη Ν.Δ. του αμφιλεγόμενου Μητσοτάκη ;

Αλλά και όταν προτείνει τι προτείνει και πόσο εφικτά είναι αυτά που λέει ; Τα έχουμε ξαναπεί περί αμφιλεγόμενων και επικίνδυνων ιδεών που στην Ελληνική κοινωνία απευθύνονται σε λίγους. Περισσότερο κράτος, ανοιχτά σύνορα για όλους, γάμοι ομοφυλόφιλων και τεκνοθεσίες, γονέα 1 και γονέα 2, ακραίο φεμινισμό κλπ...

Και μήπως είναι και οι ίδιοι συνεπείς σε αυτές τις ιδέες ; Γνωστή πχ. η παλιά ιστορία με την κάλυψη του σάτυρου πρέσβη της Βενεζουέλας και τώρα φυσικά με τον Γεωργούλη όπου υποτίθεται δεν γνώριζαν τίποτα για το ποιόν του και όπου βρέθηκαν και χυδαίοι, εντός του κόμματος, υπερασπιστές του !

Ας μη μας φαίνεται περίεργη αυτή η ασυνέπεια, αν αποκρυπτογραφήσουμε κυρίως το προφίλ των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ.

Από τη μια είναι το 5 με 6 % των κουλτουριάρηδων που έχουν συγκεκριμένες κοινωνικές ιδέες που προαναφέρουμε, αλλά από την άλλη η πλειοψηφία είναι κυρίως μικροαστοί μέτριας μόρφωσης και καλλιέργειας, μισαλλόδοξοι, σεξιστές κλπ. !

Με λίγα λόγια ο ΣΥΡΙΖΑ πλέον δεν εμπνέει αρκετά για να ξαναπάρει την εξουσία, καθότι μια μόνο φορά τρελάθηκε ο Έλληνας και τους έκανε κυβέρνηση (όπου μάλιστα συγκυβέρνησε με τον φασίστα Καμμένο) και αυτή εν μέσω οικονομικής κρίσης και υπεραντιδραστικής προπαγάνδας από παντού.

Εκείνη λοιπόν η εποχή έδινε (μέσω κυρίαρχης προπαγάνδας που την υιοθέτησαν όλα τα ακραία και λαϊκίστικα μορφώματα) **εχθρό που ήταν η Ευρωπαϊκή Ένωση και ειδικά η Γερμανία** σε μια ρητορική που πόνταρε πολύ στην παραδοσιακή Ελληνική ξеноφοβία και την εγωπαθητική μας συμπεριφορά ως λαό (πχ. ότι θα έρθουν οι Ευρωπαίοι και θα μας αρπάξουν τον πλούτο, τα σπίτια κλπ. και ότι οι μεγάλες δυνάμεις πάντοτε μας υπέσκαπταν).

Τα δε συμβατικά κόμματα και οι ηγεσίες κατηγορούνταν κυρίως ως εντελοδόχοι των κακών ξένων και προδότες (δηλαδή ότι ο βασικός εχθρός είναι οι ξένοι)...

Σήμερα όμως είναι μια άλλη εποχή (οκτώ χρόνια μετά το 2015 και την κορύφωση της κρίσης) και αυτά τα ερείσματα είτε δεν υπάρχουν για να εκμεταλλευτούν από τους λαϊκιστές, είτε δεν πουλάνε αρκετά ως ανεπίκαιρα (άντε να τα συντηρεί κανένας ψεκασμένος Βαρουφάκης ή Λαφαζάνης).

Κυρίως όμως δεν υπάρχει η διατάραξη της κοινωνικής ομοιοστασης που συμβαίνει πάντοτε μέσα στις οικονομικές και άλλες κρίσεις και συχνά κάνει τους λαούς να σκέφτονται και να φέρονται ανορθολογικά και ακραία (βλέπε **προπολεμική Γερμανία, Αργεντινή, Βενεζουέλα** κα.)